

Sygn. akt IX U 1795/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2017r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2017r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 sierpnia 2016r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1795/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ponownie ustalił ubezpieczonemu A. M. (M.) wartość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i podnosząc, iż kapitał początkowy został ustalony w sposób nieprawidłowy m.in. błędnie obliczono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek, nie przyjęto najkorzystniejszych okresów zatrudnienia. Ponadto zdaniem ubezpieczonego decyzja zawiera błędy matematyczne.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Decyzją z dnia 18.08.2016r. organ rentowy dokonał ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r. przyjmując do ustalenia podstawy jego wymiaru oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przeciętna podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych przypadających w okresie od 1984r. do 1997r. z wyłączeniem lat 1986-1987 i 1989-1990, w których to ubezpieczony przez cały rok nie pozostawał w zatrudnieniu. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 52,58%, zaś podstawa wymiaru 641,94 zł.

Do ustalenia kapitału początkowego organ rentowy przyjął 9 lat, 7 miesięcy i 24 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 2 miesiące i 18 dni okresów nieskładkowych, ograniczonych do 1/3 okresów składkowych.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31.12.1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 43,37%.

Organ rentowy ustalił wartość kapitału początkowego w następujący sposób:

$$293,01\text{zł} \times 43,37\% = 127,08\%$$

$$(115 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 641,94 = 79,99 \text{ zł}$$

$$(38 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 641,94 = 14,25 \text{ zł}$$

$$\text{Razem} : 221,32 \text{ zł} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} + 46.255,88 \text{ zł.}$$

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją podnosząc, iż zawiera błędy zarówno w zakresie ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, ilości uwzględnionych okresów składkowych i nieskładkowych jak i wyliczeń matematycznych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż wartość kapitału początkowego została ustalona zgodnie z obowiązującymi przepisami w sposób najkorzystniejszy dla ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest bezzasadne.

Jak stanowi art. 173 ust. 3, ust. 3a i ust. 3b ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 1842 ze zm.) podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz w art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Przepis art. 17 ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru kapitału początkowego w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego urodzonego przed dniem 31 grudnia 1968 r. z powodu nauki w szkole wyższej, o której mowa w art. 17 pkt. 9.

Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru renty w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt. 1-4, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się podstawę wymiaru składek za okres faktycznego podlegania ubezpieczeniu, z uwzględnieniem ust. 2 i 3. Przepis art. 15 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Nie ulega wątpliwości, iż brak jest możliwości obliczenia wwpw zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego i wyłączenia roku 1988 w sytuacji gdy, ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia w tym roku. Prawdłowo organ rentowy wyłączył tylko te lata, w których ubezpieczony przez cały rok nie pozostawał w ubezpieczeniu, zaś za niepełne lata kalendarzowe przyjął sumę kwot przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok, odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku.

Jednocześnie zgodnie z art.174 powołanej ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53 z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- okresy składkowe, o których mowa w art.6,
- okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt.5
- okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 pkt.1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art.5 ust.2.

Natomiast jak stanowi art.5 ust.2 przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

Brak jest zatem możliwości uwzględnienia ubezpieczonemu wszystkich okresów nieskładkowych bez ich ograniczania do 1/3 udowodnionych okresów składkowych.

Ponadto zgodnie z art.185a przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art.24 ust.1a i 1b oraz w art.184, kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów nieskładkowych okresów, o których mowa w art.7 pkt.9, przebytych przed dniem 1 stycznia 1999 r., w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 okresów składkowych udowodnionych do dnia zgłoszenia wniosku o emeryturę. Do przeliczonego kapitału początkowego stosuje się przepisy art. 173 ust.3-6. Okresy nieskładkowe ustala się z dokładnością do pełnych miesięcy.

Jak wynika z treści tego przepisu przeliczenia tego dokonuje się jedynie przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało, że wartość kapitału początkowego zastała ustalona prawidłowo tj. zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ustawy emerytalnej, w sposób jak najbardziej korzystny dla ubezpieczonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia